

ved, hvor pinligt det er, og det glæder mig i høj Grad, at vi ikke skal have en Gentagelse af det her med Hensyn til de allermindeste Pensioner. Selv om man kan sige, at det Beløb, som de oprindelig fik, før deres Kaar blev forbedret i 1919, selv om man kan sige, at dette oprindelige Beløb blev meget betydeligt forbedret, ja, undertiden flere Gange fordoblet, har det dog vist sig i mangfoldige Tilfælde — jeg kender flere —, hvor det fordoblede, ja, selv det flere Gange fordoblede Beløb ikke har været tilstrækkeligt til vedkommende Pensionsnyders Underhold, og hvor Pensionsbeløbet har maattet suppleres ved Alderdomsunderstøttelse. Denne Alderdomsunderstøttelse er nu i mangfoldige Tilfælde faldet bort for disse paa Grund af Omregningen til Aldersrente. Skulde det nu yderligere have været stillet dem i Udsigt, at deres Pension skulde gaa yderligere ned med $\frac{1}{5}$, eller hvor meget det var, der var foreslaaet, aarlig i de første 5 Aar, saa vilde det have set meget trist ud for disse Mennesker. I Folketinget er der i saa Henseende foretaget en Ændring, hvorved denne Nedgang forhindres. Den gør, at vi med lang større Glæde og Tilfredshed kan stemme for Lovforslaget, som det nu er, og jeg skal derfor endnu en Gang anbefale paa mit Partis Vegne, at man stemmer for Forslaget.

J. Chr. Møller: Jeg kan ikke tænke mig andet, end at de gamle Pensionister i Virkeligheden vil være ret tilfredse med Forslaget, som det nu foreligger i Folketingets Affattelse. Det er jo ganske rigtigt, at de nok kunde have ønsket noget mere, ønsket at have faaet samme Pension, som de har, der er blevet pensioneret siden 1919, men de maa jo ogsaa tage Hensyn til Landets finansielle Evner; og hvis man sammenstiller de to Ting med hinanden, vil jeg mene, at de gamle Pensionister er blevet behandlet overordentlig venligt og imødekommende. Forslaget er jo, som den højtærede Finansminister ogsaa udtalte, forbedret ikke saa ganske lidt i det andet høje Ting, idet Tillægene er forhøjet med 5 pCt., og man har ogsaa forbedret Lovforslaget, hvor det gælder om ikke just Pensioner, men Understøttelser, idet man har sat 500 Kr. i Stedet for 400 Kr. Alt i alt mener mit Parti, at man har været overordentlig imødekommende overfor de gamle Pensionister, og vi er af den Formening, at de ogsaa, naar Forslaget endelig bliver ophøjet til Lov, vil modtage det med Tilfredshed. Jeg

skal paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Veistrup: Dette Forslag gaar ud paa at fastlægge, om jeg saa maa sige, en endelig Ordning af de Menneskers Forhold, som det her drejer sig om. Det er jo rigtigt, som den højtærede Finansminister sagde, at det drejer sig om Mennesker, som var ganske overordentlig vanskeligt stillet ved de ældre Pensionslove. Den højtærede Finansminister gav en ret udførlig Forklaring angaaende Forslaget, og jeg maa sige, at det ikke var helt overflødig, naar Forholdet ligger saaledes, at Folketinget har vedtaget Forslaget i Lørdags, og det først foreligger for Lands tinget i Dag; i hvert Fald har vi ikke haft Lejlighed til at se det endeligt vedtagne Forslag før. Det drejer sig om en hel Del gamle Mennesker, hvis Arbejdsevne er sluppet op, Mennesker, som kan deles i to Kategorier, dels de gamle Pensionister, dels de, der har faaet en mindre Understøttelse. Det er altsaa ikke udelukkende Folk, som har ofret hele deres Arbejdsevne i Statens Tjeneste, men ogsaa Folk, som kun delvis har ofret deres Arbejdsevne der. Det har vist sig, at den midlertidige Lovgivning, vi har været inde paa, dels under Krigen, dels efter Krigen, ikke har virket tilfredsstillende, men samtidig maa det indrømmes, at den fører visse Konsekvenser med sig — det var den højtærede Minister jo ogsaa inde paa, idet han gjorde opmærksom paa, at Lovforslaget i Folketingets Affattelse afveg noget fra den højtærede Ministers Opfattelse. Forholdet er nemlig det, at man i Folketinget i noget højere Grad end fra Ministeriets Side har ønsket at tage Konsekvenserne af den Lovgivning, vi har været inde paa. Den midlertidige Lovgivning har tilført disse gamle Mennesker nogle Goder, som man ikke har ment at ville tage fra dem, og jeg tænker, at som det er Tilfældet i Almindelighed, har det ogsaa været Tilfældet i Folketinget, at man har ønsket at vise en vis Pietet overfor dem. Og det har vist sig ved, at man har forhøjet Pensionerne og Understøttelserne i ret stor Udstrækning i Folketinget. Jeg billiger ganske dette, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg vil dog gerne have Lov til at oplyse, at for de ganske smaa Understøttelsers Vedkommende, de Understøttelser, der aldrig